
Břímě (The Weight)

P. Kalandra / J. Osborne

Petr Kalandra

A C[#]mi D A

1. Včera mě spolkl Nazaret, aby dnes vypliv ostatky mý
Celou noc hledám místo, kam složit vlasy šedivý.
Hej pane nechcete mi říct, kde tu můžu složit hlavu svou,
ne – řekl a hned zmizel tam za tou velkou bílou budovou.

A (C[#]mi) D

- R. Sundej z něj to břímě,

A (C[#]mi) D

a nechtej za to nic

A (C[#]mi) D

dědek at' už se nedře, hej, hej ...

A E F[#]mi E D

nandej mi ho na záda

2. Přes rameno ranec svůj, jak rád bych nějaký místo měl
kam bych se v klidu schoval a na všechno bych zapomněl
V tom vidím Carmen s Ghiou, jak po ulici proti jdou
Carmen, že nemá čas, že si spolu rychle užijou.

- R. Sundej z nich to břímě...

...holky at' už se nedřou...

3. Když přijdeš k paní Moserové, tak tam není co bys řek
připadáš si jak v automatu, ve frontě na párek.
Povídá mladej kmety a což takhle třeba Nathalii,
už není právě nejmladší, a tak zůstaň dneska večer s ní.

- R. Sundej z ní to břímě...

...holka at' už se nedře...

4. Postarší právník mě nakop, a to rovnou do koulí,
povídá, já ti cestu ukážu, ale musíš s mým psem ven.
Povídám moment soudče, já jsem taky Homo sapiens.
Abych si trochu ulehčil, tu ránu jsem mu navrátil.

- R. Sundej z něj to břímě...

...dědek at' už se nedře...

(mezihra)

5. Na dělový kouli z roku 1835,
se vezu někam dolů, je na čase mi závidět
tak letím mezi vás, pozdravuje vás tamten svět.
Že prej se nemusíme vracet, je na čase mi závidět.

- R. Sundej ze mě to břímě,
a nechtěj za to nic,
ať už se nikdy nedřu, hej, hej ...
nandej si ho na záda.